

[Indenrigsministeren.]

lag af den Overenskomst, der findes mellem Luftværnsforeningen og Indenrigsministeriet, at de paa ethvert Tidspunkt kan komme hos mig, Dørene staar til enhver Tid aabne. Det er sagt saa ofte til Præsidenten for Luftværnsforeningen, og det er alle indforstaaet med. Der skete ingen Henvendelse til mig forinden det Møde, man indkaldte til, og hvor man enedes om en offentlig Udtalelse.

Jeg skal dernæst sige angaaende Overlægen i Hjørring, at jeg har intet udtalt i Retning af Kritik af, hvad han har foretaget sig — jeg har ikke specielt undersøgt hans Hospitals Forhold —, men jeg har kritiseret, at Overlægen paa dette Tidspunkt offentligt fremsatte en Udtalelse som den, han har fremsat; det vilde jo være fantastisk, hvis Danmarks Lægestand som Helhed havde handlet paa den Façon.

Naar det ærede Medlem insinuerer, at Administrationen af Loven skulde være paavirket af Kredse af den ene eller anden Karakter inden for mit Parti, der skulde have været medvirkende til, at denne Lov blev saboteret, skal jeg sige, at denne Lov administreres ikke under Hensyn til Stemninger af den ene eller anden Art inden for det ene eller andet Parti, men den administreres efter de Forudsætninger, efter de Ord og i den Aand, i hvilken Rigsdagen har vedtaget den. Saadan har det været hidtil, og saadan vil det blive, og derfor kan jeg selvfølgelig modtage den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen og det ærede Medlem Hr. Rager.

Til Slut blot dette, at jeg har ikke bebrejdet Lederen af nogen Virksomhed, at han ønsker at faa Gasmasker til Arbejderne, ikke under nogen Omstændigheder, men jeg har bebrejdet ham, at han aldrig havde tænkt paa dette Spørgsmaal før og havde taget Initiativ i den Sag og havde henvendt sig til Indenrigsministeriet eller det civile Luftværn og sagt, at han mod de almindelige Regler ønskede at erhverve saa og saa mange Gasmasker, og at han derefter, da der bliver Panik i Luften, kommer og bebrejder os, at vi ikke har de Gasmasker, som han ikke havde tænkt paa før.

Det er en ganske urigtig Fremstilling, at man fra Luftværnsforeningens Side havde tænkt paa, at de Gasmasker skulde være der. I det Memorandum, jeg har faaet fra Luftværnsforeningen, er Planen den, at der skulde skaffes 16 000 Gasmasker i de første 2 Aar. Det var det ærede Medlems Forslag. Mon ikke det høje Ting vil mene, at der er nogen Afstand mellem de Ord, det ærede

Medlem bruger i Dag, og dette beskedne Forslag, som jeg i øvrigt heller ikke mener er tilstrækkeligt?

Formanden: Ordføreren for Forespørgerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forespørgerne (Ole Bjørn Kraft): De af Ministeren fremsatte Udtalelser bekræfter, at min Opfattelse af Hofjægermester Foss's Stilling i de bevægede Dage er rigtig. Det er naturligvis rigtigt, naar Ministeren siger, at Hr. Foss ikke personlig har henvendt sig til ham, men at det er Præsidenten for Luftværnsforeningen, der gentagne Gange har rettet Henvendelse til Ministeren. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Ikke i de sidste Dage). Baade i den foregaaende Tid, men ogsaa i disse Dage rettede Luftværnsforeningen Henvendelse, idet de søgte Ministeren, men ikke kunde træffe Ministeren, fordi han var i Skive i de kritiske Dage.

Med Hensyn til Overlæge Fenger vil jeg blot sige til Ministeren, at han kan ikke klare sig ud af denne Sag med at være utilfreds med, at Overlæge Fenger offentliggør en eller anden Artikel i et Blad. Det kommer ikke Sagen ved, om det er passende eller upassende. Det, Ministeren har at staa til Rede for, er, om han har udsendt sin Vejledning i Tide, om han har skabt Forudsætninger for, at Vejledningen kunde opfyldes. Her har Ministeren sit Ansvar i Forhold til Overlæge Fenger. Det maa han staa til Rede for, og han har ikke kunnet bestride de Synspunkter, vi fra vor Side har ført frem paa dette Omraade.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Gasmasker til Arbejderne er Forholdet for det første dette, at Ministeren har hindret, at de fornødne Oplysninger er blevet spredt i Tide. Som jeg oplyste i min første Tale her, forelaa der 10 Oplysningshæfter, som Ministeren ikke vilde godkende, og som ikke blev udsendt før i de kritiske Dage. Da skulde de pludselig i Huj og Hast udsendes, skønt de havde foreligget i Maanedsvis og kunde have været udsendt tidligere. Og for det andet, saa skyldtes det, naar den vedkommende Fabriksleder henvendte sig til Ministeren, et stærkt Krav fra hans Arbejdere, som pludselig var blevet klar over, hvordan Situationen var, og som følte Faren, men da var man ikke i Stand til at imødekomme et rimeligt og rigtigt Krav fra deres Side.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): De Oplysningspjecer, det ærede Medlem taler om, er, det maa jeg gøre opmærksom